

Goodyear Charles (1800-1860) :)

Americký vynálezca, ktorý prišiel na to, ako spracovávať surový kaučuk.

Lustvo pozná kaučuk už celé stáročia. Prvá zmienka o ňom sa v Európe objavuje v roku 1535, keď Španieli, ktorí sa vracali z Južnej Ameriky, opísali šťavu z „plačúceho dreva“ a spomínali, že Indiáni si z nej robia pružné lopty, ktoré vysoko odskakujú od zeme. Ale produkt z „plačúceho dreva“ si dlho nenachádzal uplatnenie. Záujem oň vzrástol až vtedy, keď sa zistilo, že niektoré látky sa vplyvom kaučukového roztoku v éteri a terpentínovom oleji môžu stať nepremokavými. A to bolo koncom 18. storočia. Márne sa však vedci namáhali, nemohli prísť na postup ako zabrániť, aby kaučukové výrobky v zime netvrdli a v lete sa nelepili. Túto otázku rozriešil nevedec a neodborník Goodyear. Vyučil sa za železiara a stal sa spoločníkom v železiarskom obchode svojho otca, ale toto zamestnanie ho nelákalo. Nesmierne ho však upútala myšlienka na kaučuk, ktorý by sa nelepil a bol aj pružný. Pokusy si vyžiadali veľa námahy a času, a výsledok žiadny. Až raz, roku 1839, keď opäť varil kaučuk so sírnym práškom, vyliala sa mu zmes na rozpálenú platňu, a keď ju znechutený vynálezca chcel, už vychladnutú, zahodiť, našiel, čo roky márne hľadal: vytvrdený a pritom nelepivý a pružný kaučuk. Postup dostal názov vulkanizácia. Vulkanizácia je jedným z najvýznamnejších vynálezov z polovice 19. storočia. Uplatnila sa pri rozvoji cyklistiky, ale najmä automobilizmu.

Charles Goodyear v laboratóriu